

AGENDA DEL MES D'OCTUBRE DE 2025

- 5 Diumenge XXVII de durant l'any.
53^a Trobada de pessebristes de Catalunya i Balears.
- 12 Diumenge. Mare de Déu del Pilar. Diumenge XXVIII de durant l'any.
- 19 Diumenge XXIX de durant l'any. Col·lecta del Domund.
- 26 Diumenge XXX de durant l'any.

Horaris de misses: Dissabtes a les 19 h. i diumenges a les 12 h.
Cada diumenge, a les 13 h.: Concert d'orgue.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès: www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (26) Octubre de 2025

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

CONEGUEM UNA MICA MÉS L'ORATORI (I)

En el Congrés General del 2024, Mons. Edoardo Aldo Cerrato, bisbe d'Ivrea, C. O., que durant força temps fou Procurador General, ens va fer als pares congressuals aquesta reflexió que anirem publicant en petits fragments. Tot i les referències temporals que fa al llarg de la xerrada, pels qui ens diem i som fills de St. Felip Neri, ens pot ser profitós conèixer quelcom més de la nostra família de l'Oratori.

Benvolguts germans, una cordial salutació a tothom.

No us dissimularé que és una font d'alegria profunda, però també d'emoció per a mi trobar-me aquí, en la benvolguda Família de l'Oratori reunida al Congrés General. No n'he desvinculat mai el cor i la ment i per això cada dia resava amb el vers del Salm 79 que el ven. Cèsar Baronio va trobar, a l'obertura del Breviari, tan bon punt va morir el nostre Sant Pare Felip: "*Respice de caelo et vide et veni et visita vineam istam et protege quam plantavit dextera tua*"...

Us agraeixo aquesta invitació fraternal que m'arriba just en el moment en què el meu servei a Ivrea està a punt d'acabar i la carta de renúncia, d'acord amb el CJC, ja està en mans de sa Excel·lència. el nunci apostòlic...

No soc aquí, certament, per participar al Congrés, sinó com a convidat per oferir una mica de reflexió durant els tres primers dies de la vostra reunió del Congrés.

Avui em centraré en aquest tema: Congregació i Confederació: el "amb" de la comunió...; demà: cum Ecclesia: viure l'Any Sant com a fills de Sant Felip Neri; i dissabte: viure la missió a l'escola del pare Felip.

El "amb" de la comunió.

Us vull oferir una ràpida mirada al naixement i desenvolupament de la Confederació.

És pel mateix motiu que l'any 2002 vaig proposar la celebració del 600 aniversari de la Confederació i el 700 aniversari de la Procura General: un homenatge filial a la Confederació que considero, per a la vida de la nostra Família, un gran regal, rebut de l'Església durant un llarg camí que s'emprenqué a l'última dècada del segle XIX i dut a terme amb dificultat durant molts anys...: un llarg camí per mirar amb gratitud, ja que la Confederació que n'ha nascut va resultar ser una salvaguarda preciosa no només de la identitat i autonomia originària de les nostres Congregacions, sinó de vegades de la seva mateixa pervivència.

Va ser un regal, que alguns –aleshores i també després– van lluitar per entendre, tement un atac a l'autonomia de les Cases individuals... Però amb el temps –també ho puc testimoniar a partir de la meva experiència personal– va ser vist com un créixer l'estima per la Confederació; les consideracions crítiques, quan i on existien, se centraven en el funcionament, no sempre tenint en compte les causes de certes ineficiències...

Quan va néixer la Confederació les Congregacions eren aproximadament la meitat de les actuals. Una locomotora dissenyada per tirar un nombre determinat de vagonets pot arrossegar el doble d'aquest nombre sense dificultat? Les actualitzacions sempre són necessàries, però posar a disposició de la Confederació les forces i els mitjans adequats per dur a terme el seu servei... uf!

Crec que he d'agrair –de tot cor i amb plena convicció– als nombrosos Pares que han fet el seu servei, sovint amb sacrificis considerables, personals: entre ells, en primer lloc, els Procuradors Generals i els Delegats de la Seu Apostòlica que s'han succeït.

El llarg viatge (que l'any 2002 vaig intentar esbossar amb cert detall en el número 20 d'"Annales Oratorii" i en una publicació en italià, castellà i anglès, enviada després a totes les Cases. Ara, aquí, em permeto resumir el millor possible, però em refereixo a aquells textos) va experimentar grans dificultats, que tanmateix van servir per fer-lo avançar amb la prudència i la maduració que sempre calen...

Octubre: Un mes amb Maria i el compromís missioner

El mes d'octubre ocupa un lloc especial dins la vida de la nostra Església Catòlica. És un mes dedicat especialment a la Mare de Déu del Rosari i també a la reflexió sobre la missió evangelitzadora de l'Església. Aquests dos aspectes, aparentment separats, es troben profundament entrellaçats: Maria, com a primera deixeble, és també la primera missionera, la que porta Crist al món.

El 7 d'octubre celebrem la festa de la Mare de Déu del Rosari, advocació que ens convida a redescobrir la força d'aquesta pregària contemplativa. El Rosari no és només una repetició de mots; és una immersió en la vida de Crist a través dels ulls i el cor de Maria. Cada misteri ens porta més a prop de l'amor de Déu, tot recordant-nos el pla de salvació que Déu ha realitzat per mitjà del seu Fill.

Pregant el Rosari, ens unim a Maria per meditar els moments més importants de la vida de Jesús: la seva encarnació, passió, mort i resurrecció. Aquesta pràctica, recomanada insistentment pels papes, és també una manera senzilla però poderosa de renovar la nostra fe i de demanar pau per al món.

Però l'octubre és també el mes de les missions. El **Domund** (Diumenge Mundial de les Missions), que el celebrarem el penúltim diumenge del mes, ens recorda que tots els cristians estem cridats a ser missioners. No cal anar a l'altra punta del món per anunciar l'Evangeli: podem ser testimonis de l'amor de Déu en la nostra vida quotidiana, en la família, en el treball, a les escoles, als carrers.

El lema missioner d'aquest any ens pot ajudar a renovar aquest esperit: **"Sortiu! Porteu l'alegria de l'Evangeli!"**. Aquest crit ens remet directament a les paraules del papa Francesc, que ens anima a ser una Església en sortida, no tancada en ella mateixa, sinó oberta, propera, acollidora i plena de misericòrdia.

Maria, mare missionera, acompanya l'Església en aquest camí. Ella, que es va posar en camí per visitar la seva cosina Elisabet amb Jesús al seu ventre, ens mostra com portar Crist als altres amb senzillesa, humilitat i amor. Ella ens guia també en el nostre compromís de pregària, solidaritat i ajuda concreta als missioners i missioneres que, arreu del món, porten l'Evangeli als qui encara no el coneixen.

Que aquest mes d'octubre sigui una ocasió per renovar el nostre amor per Maria, la nostra confiança en la força de la pregària, i el nostre desig de ser testimonis vius del Crist ressuscitat.

Albert Marsé Castillo